

Hauch: Mit Parti finder ingen Anledning til ved dette Lovforslags Behandling at optage nogen større Drøftelse om Enkelt-heder i Funktionærloven. Da den højtærede Arbejds- og Socialminister har nedsat et Udvalg til at gennemarbejde Loven og alle Parter i dette Udvalg har Mulighed for at gøre deres Synspunkter gældende, maa det være naturligt at afvente Udvalgsbetænkingen. Forhaabentlig vil Arbejdet blive fremskyndet, saaledes at der i næste ordentlige Samling kan forelægges Rigsdagen Forslag til en permanent og tidssvarende Funktionærlov. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Vedtagelse her i det høje Ting.

Carsten Raft: Mit Partis Ordfører i Landstinget har gjort Rede for, at det er nødvendigt at faa en Revision af Funktionærloven, og har paapeget, paa hvilke Punkter det særlig skulde ske, men har samtidig erkendt, at den ikke vilde kunne gennemføres i denne Samling. Det er endvidere saadan, at der, som allerede nævnt, er nedsat et alsidigt sammensat Udvalg, hvis Betænkning der er Grund til at afvente.

Havde § 2 i det oprindelig forelagte Lovforslag endnu eksisteret, vilde jeg sikkert have haft Anledning til at komme med Bemærkninger, men da den er faldet væk i Landstinget, idet det er erkendt, at det er en Krisebestemmelse, som ikke længere svarer til Forholdene, finder jeg, at Lovforslaget har en saadan Affattelse, at jeg paa mit Partis Vegne kan give min Tilslutning til dets Gennemførelse.

Svend Nielsen: Da Funktionærloven blev vedtaget i April 1938, blev det, som den højtærede Arbejds- og Socialminister allerede har oplyst, bestemt, at den skulde tages op til Revision i Samlingen 1941—42. Imidlertid kom Krigen og Besættelsen, og Loven blev taget op til fornyet Behandling allerede i Juni 1940. Det skete dengang efter Henvendelse fra Erhvervene, som gjorde gældende, at hele den Usikkerhed, Besættelsen medførte, nødvendiggjorde en Dispensation fra Funktionærlovens Opsigelsesfrister. Og Lovgivningsmagten fulgte Erhvervenes Henstillinger. Vi befandt os dengang i en Periode, hvor alle Vanskeligheder søgtes overvundet ved simpelt hen at overføre dem paa de Befolkningslag, der i Forvejen ikke var alt for godt udrustede til at modstaa Besættelsestidens Følger, og Funktionærstanden gik altsaa heller ikke

Ram forbi. Revisionen af Funktionærloven blev gennemført i Juni 1940 og betød en Forøgelse af Usikkerhedsmomentet for den Stand, som Loven omfatter.

I de følgende Aar er Lovens Gyldighed gentagne Gange blevet forlænget, og da Lovforslaget blev forelagt i sin oprindelige Skikkelse af Arbejds- og Socialministeren, var det ogsaa Meningen, at de midlertidige Ændringer fra 1940 skulde køre videre indtil Samlingen 1946—47.

Jeg vil ikke lægge Skjul paa, at mit Parti nærer store Betænkkeligheder ved at gaa med til denne Forlængelse. Alting her i Verden maa nu engang have en Ende, og ogsaa Udskydelsen af den haardt tiltrængte Revision maa nu snart høre op. Jeg har vanskeligt ved at finde nogen rimelig Forklaring paa, at Revisionen skal udsættes til næste Samling. Er Forholdet ikke det, at Regeringen har en vis Tendens til at lave Udvalg og Kommissioner og saa for øvrigt, naar disse Instanser er nedsat, tage den med Ro? Det smager dog altid af Fugl, naar der nedsættes en Kommission, men naar det er sket, synes det ikke at have nogen Hast med at faa Arbejdet paabegyndt og komme igennem det. Det er saaledes mere end 1 Maaned siden, at den højtærede Arbejds- og Socialminister nedsatte det Udvalg, der skal beskæftige sig med Funktionærlovens Revision, men indtil Dato har det endnu ikke været indkaldt til sit første Møde. Bevares, jeg erkender naturligvis, at den højtærede Arbejds- og Socialminister har meget at bestille, men ogsaa for en Minister maa det vel gælde, at det ene skal gøres og det andet ikke forsømmes. Har det virkelig været uoverkommeligt i Løbet af de Uger, der er gaaet, at faa samlet Udvalget og faa det sat i Gang med Arbejdet? Jeg for mit Vedkommende tror ikke, at det havde været helt uoverkommeligt. Jeg tror, at Arbejdet kunde have været paabegyndt og været saa langt fremskredet, at vi kunde have undgaaet denne Udsættelse, som nu foreslaas. Efter min Formening maa Revisionsarbejdet nu søges fremmet, saa vi kan undgaa en Udsættelse igen senere, for saa tror jeg, at Funktionærstandens Taalmodighed sættes paa for haard en Prøve.

Man bør snarest efterkomme Ønsket om at gøre denne Lovgivning til en virkelig Beskyttelseslovgivning for Funktionærstanden. Grundlaget er lagt, som der kan bygges videre paa. Nu gælder det om at drage Nytte af de Erfaringer, der er høstet i de Aar, Loven har virket. Der bør utvivlsomt